

De bør behandles som saadanne. Ikke alene bør de have følelige Straffe, men det maa staa som en i den offentlige Mening vanærende Handling at mishandle Dyr, og en Overtræder bør stemples som det, han er, en Forbryder, der kan og bør faa alle de Følger over sig, som det medfører, bl. a. Tab af Valgret. Man kan i et fremskredet Kulturland ikke vedblivende lade Dyremishandlinger gaa enten ustraffet hen eller ogsaa kun straffe dem med en forholdsvis ringe Straf. Det har glædet mig at se den Dom, Højesteret for nylig har fældet i en meget grov Dyrplagerisag, og jeg vil gerne udtale min Tak til den tidligere højtærede Justitsminister, det ærede Medlem Hr. Zahle, fordi han efterkom Anmodningen fra den tidligere Folketingsmand Marott — hvis varme Hjerte for Dyresagen gentagne Gange har givet sig Udslag — og fra mig om at faa denne Sag appelleret til Højesteret. Jeg skal ikke komme nærmere ind derpaa, da jeg gjorde det i Fjor. Det drejede sig om en Vognmand i Midtjylland, der havde læsset et meget stort Læs i en Grusgrav eller en Mergelgrav paa to Heste, hvoraf den ene var en 3 Aars Plag. Denne var ude af Stand til at trække Læsset, og for at animere den lagde han et Knippe Halm under den, og stak Ild i Halmen. Dyret blev ganske forfærdelig forbrændt og blev aldeles rasende af Smerte, udviklede sig i Skaglerebene og fik store Stykker Hud og Kød revet af. Denne Bandit blev idømt 600 Kr. i Bøde. Man har gjort gældende overfor mig, at naar vi i Loven om Værn for Dyr af 17. Maj 1916 har et Bødespille- rum paa fra 20 til 4 000 Kr., er en Bøde paa 600 Kr. en betydelig Bøde, idet den er 30 Gange Minimum. Det kan være, det er jo en Smagssag. Men jeg vil dog alligevel gøre opmærksom paa, at Bøden paa 600 Kr. vel er fjernet 580 Kr. fra Minimum, men den er fjernet 3 400 Kr. fra Maksimum, og det forekommer mig, at man ved en saa grov Mishandling af et værgeløst Dyr, der rimeligvis har gjort sit yderste, men paa Grund af Svaghed og ung Alder ikke har været i Stand til at præstere det Arbejde, der paa brutal Maade blev forlangt af det, maa nærme sig Maksimum betydelig mere end Minimum. Det glæder mig, at Højesteret er kommet til den Opfattelse, at her bør ikke være Tale om den eller den Bødestraf, som Manden, hvis han er velhavende, maaske kan lade ret haant om, men at det her maa være saaledes, at Manden faar Fængselsstraf, og at det bliver gjort vitterligt, at han sidder i Fængsel, fordi han har begaaet en i den offentlige Mening

vanærende Handling, i hvert Fald en i den offentlige Mening i høj Grad utiltalende Handling. Jeg vilde gerne henstille til den højtærede Justitsminister, om der ikke var Anledning til at foretage en Revision af Loven om Værn for Dyr af 17. Maj 1916, saa at der kunde komme mere Egalitet i de afsagte Domme; der kunde f. Eks. komme til at staa, at hvor Dyremishandlinger har været af en saa graverende Art, at Dyret afgik ved Døden som Følge af Mishandling, kunde Bødestraf overhovedet ikke anvendes, men alene Fængselsstraf.

Jeg kunde ogsaa tænke mig, at det vilde være til Gavn, om man indførte det, som man maaske ikke har indført i andre Lande, men som jeg ved er paatænkt i andre Lande: at mærke ethvert Føl med Fødselsaaret. Derved vilde for Resten bl. a. undgaas meget Snyderi, fordi en Hest, som er over 7 eller 8 Aar, nu overhovedet ikke kan faa sin Alder bestemt, men det vilde dernæst hindre, at mange gamle Heste bliver solgt for yngre, og der derfor bliver paalagt dem et Arbejde, som overstiger deres Kræfter.

En anden Ting, jeg gerne vil henlede den højtærede Justitsministers Opmærksomhed paa, er, at det er grumme uheldigt, at Heste, som har faaet Politistempel — det vil sige i Bøgerne — for, at de er uskikkede til Arbejde, fremdeles kan blive solgt og brugt til Arbejde. Vi har her i København gentagne Gange set det Tilfælde, at en Ejer, som af Politimynderne har faaet Tilhold om ikke at bruge en Hest mere, har solgt Hesten. Naar den saa har vist sig ikke at kunne arbejde, er den gaaet fra Haand til Haand. Disse Heste med Polititilhold gaar nemlig som Regel fra den ene Ejer til den anden, fordi de i de allerfleste Tilfælde er ude af Stand til at præstere noget virkeligt Arbejde. De burde være solgt til en Hesteslagter for længe siden. Men som Følge af, at de stadig gaar i Handelen, ser man det sørgelige Tilfælde, at Købere lader deres Skuffelse og Vrede over at være blevet bedraget gaa ud over det ulykkelige og ganske uskyldige Dyr.

Det vilde i det hele taget være gavnligt, om hele Befolkningen fik Øjnene i endnu højere Grad opladte for, at det er et tydeligt Tegn paa et Folks Kultur, naar det behandler sine Dyr godt. Det har paa mig virket beskæmmende, at man for nylig endogsaa har set et Tilfælde, hvor en Kvinde har gjort sig skyldig i Dyremishandlinger. Det er ret sjældent, men for ikke ret længe siden er der paa Holbæk-